

**Albrechtsen (VS):**

»Skal ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1504 forstås således, at ministeren kan garantere, at det udenrigspolitiske nævn vil blive orienteret, før der i NATO træffes endelig beslutning om de nye kortdistanceatomvåben?«

**Begrundelse**

Det kan frygtes, at der meget snart træffes beslutning om udstationering i Vesteuropa af de nye kortdistanceatomvåben, som SACEUR i øjeblikket forhandler med de enkelte lande om, og som længe – med ministerens godkendelse – har været planlagt. I USA er et af de nye våben, W 79-8-tommers-granaten, for længst i produktion, mens et andet, W 82-155-mm-granaten, snart er klar til produktion.

En beslutning i NATO om udstationering er klart omfattet af grundlovens ord om, at regeringen forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde skal rådføre sig med det udenrigspolitiske nævn.

Det er derfor med allerstørste betænkelighed, man må konstatere, at ministeren i svaret på spørgsmål nr. S 1504 ikke giver et klart tilsagn om, at sagen, forinden en beslutning træffes i NATO, vil blive forelagt for nævnet. Nævnet vil blive underrettet om relevante forhold »i lighed med tidligere praksis«.

Tidligere praksis betyder simpelt hen, at der ikke er garanti for, at nævnet forhåndsorienteres. Der kan blot henvises til, hvorledes f.eks. FOFA-retningslinjen eller forstærkningsaftalerne er indgået, for slet ikke at tale om principbeslutningerne i 1976–77 om moderniseringen af de vesteuropæiske mellem-distanceraketter.

I debatten om kontrollen med Danmarks deltagelse i NATO den 1. marts 1985 sagde socialdemokratiets ordfører, Knud Damgaard, om netop disse sager: »Vi mener, at enhver regering har pligt til at lægge så vidtgående sager frem for nævnet, som man nævner i dette forslag«. (Folketingets forhandlinger, 1984–85, sp. 7083, førstebehandling af beslutningsforslag B 98, fremsat af SF og VS).

Svar (19/8 85):

**Forsvarsministeren (Engell):**

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1504 af 29. juli 1985 af Albrechtsen (VS) og ved tidligere lejligheder er SACEUR i direkte kontakt med de enkelte berørte lande, dvs. de lande, der i dag har atomvåben placeret på deres territorium, for i tilslutning til Montebellobeslutningen og efter aftale med disse at fastsætte de konkrete reduktioner, eventuelt omplaceringer samt mulige forbedringer af de resterende våben på deres område.

I det omfang eventuelle forbedringer af de resterende atomvåben i de enkelte berørte lande måtte blive forelagt i NATO, vil jeg orientere det udenrigspolitiske nævn i overensstemmelse med de regler, der gælder for nævnet.

**Spm. nr. S 1566**

Til miljøministeren (9/8 85) af:

**Hjortnæs (S):**

»Tilsiger miljøinteresser ikke en tvungen lodspligt i de indre danske farvande?«

**Begrundelse**

Der henvises til de meget omfattende miljøskader, der er set gennem de seneste år, senest ved Læsø.

Svar (20/8 85):

**Miljøministeren (Chr. Christensen):**

Indledningsvis skal jeg oplyse, at spørgsmålet om lodsvang samt aftaler om frivillig anvendelse af lodser hører under industriministerens ressort.

Jeg har ved flere lejligheder givet udtryk for, at det er ønskeligt, at der i større udstrækning gøres brug af lodser ved besejling af danske havne og ved gennemsejling af danske farvande med henblik på at opnå en bedre beskyttelse af de miljømæssige interesser.

Den 15. maj d.å. vedtog folketinget et forslag til folketingsbeslutning om lodspligt.

Industriministeren forventer at fremsætte lovforslag om udvidelse af lodspligten i den kommende folketingssamling. Forslaget vil betyde en skærpelse af lodspligten for skibe, der sejler til og fra danske havne med farlige laster.